

58
aliquid notius definito: sed suppone, quod nota desinitio notior, et
et clarior, pro desinitio, ut contingit in nro casu, in quo clarior
intelligi nra spci per haec uerba (id, quod grae & subgre colloca-
tur) quam per hoc noed. 1. spci.

2^a. de spci ceteri à individuo: qd nra hie. qd nra
quia eè in diu collocat. subgre: qd nra sola spci. De in diu
collocari sub gre remot: nra p[ro]ximè; in quatuor gradib[us] de spci.
spci. Instabis. saltem (hoc aial) collocat. grae subgre: et in è
individuo: qd in diu collocat. p[ro]ximè subgre. Et Ma. quia nulla
dati spci, sub qua p[ro]ximè collocat. qd collocat. p[ro]ximè sub aliquo
gre. De. N. Ma. saltem p[ro]ximè dicit. nra. accendo illud eè falu.
si hoc animal, signet eadem, aequè p[ro]ximè, seu composuit eè diu
individuanee et nra generica, mediante specijca. Nam p[ro]ximè
si hoc aial (collocat. subgre humana): eè aut uerè, si hoc aial
signet composuit eè hae diu individuanee, et nra generica
immo. sed tunc. N. Ma. Nam (hoc aial), que sic, nra unu[us] p[ro]ximè,
et p[ro]ximè, ideoque nra eè p[ro]ximè in diu aliuus ules, ceteri
sequenti[us] nra p[ro]ximè, nra remotè sub aliquo gre collocat.

3^a. hinc eè spci substantia: et in nra collocat. p[ro]ximè
sub illa, ut gre. qd spci nra collocat. p[ro]ximè subgre. De. N. conie.
Suppone n. quod p[ro]ximè sub aliquo gre collocat. inq. sab aial
gris sub alijs collocat. remotè. Vide eè hoc loco ulemus a nra
agud cursu.

Articulus secundus.

Explicatur definitio spci p[ro]ximè.

D. e. p[ro]ximè p[ro]ximè ita hie. spci eè id, quod p[ro]ximè de pluribus

præci de alienabus eî nō. De i. suggesti falsum in Mai. Et n. in-
gestibile, quod aliqua p̄i sublimariis in p̄i miam celestem, quia
n̄ habet proportionem ad illam. ut alibi d̄m̄ e. Qu. 2. c. Mai. 30. d̄.
Min. Deque n. de illis duobus hōibus p̄cedo hō in cōi, qui n̄t̄
e. sp̄s infima, et alius sp̄s natiōis abstractus ab hōibus d̄m̄as.
sp̄s, qui sp̄s n̄ eēt sp̄s, sed sp̄s.

1°: sp̄s n̄ requirit gl̄ria numero m̄dica. q̄. tr̄sta p̄ci-
t̄ in d̄p̄iōe illa p̄ar̄la de gl̄riibus numero alienabus. Atq̄
ōiā, quia sp̄s, 2°, hō p̄t̄ conservari in uno t̄m̄ individuū.
q̄ n̄ requirit gl̄ria. q̄ illa p̄ar̄la p̄ciōi tr̄sta. Qu. d̄. n̄t̄.
It̄ d̄m̄ p̄m̄ionem d̄m̄. Atq̄, ad erendō sp̄m̄ p̄t̄ conser-
vari in uno t̄m̄ individuū quoad p̄p̄t̄ionem cōntem, aut eē
quoad acc̄ntalem m̄ensuram, quam h̄re p̄t̄ in inf̄ioribus.
n̄d̄ quoad p̄p̄t̄ionem ut̄tatis, ad hanc n̄ n̄l̄ requirit
gl̄ria individuū. Deinde. N. utraq̄e cōit̄.

De solutiōe q̄st̄m̄ dubiū.

Ve grec̄is r̄onē m̄l̄t̄s intelligat̄, negat̄is uor̄tam qūsp̄
sp̄s m̄l̄t̄s n̄m̄ga (eg, aīal, et homo) p̄t̄ne aq̄ue bene conser-
uari in uno t̄m̄ individuū, aq̄ue in multis. De qūs eē sp̄m̄
p̄t̄e aq̄ue tr̄m̄is. 1° quoad suam p̄p̄t̄ionem cōntem,
2° quoad p̄p̄t̄ionem acc̄ntalem m̄ensuram, quam habere
p̄t̄ in inf̄ioribus. 3° quoad p̄p̄t̄ionem ut̄tatis, quā conser-
uari maḡntudine, vel in relatione.

Dico q̄ e. qūs eē sp̄m̄ quoad p̄p̄t̄ionem cōntem, p̄t̄
aq̄ue bene conseruari in uno t̄m̄ individuū, aq̄ue in multis.

eg: aial in una spc, et hie in uno individuo. qd quia omnes per
 fectio aialis consistit in eo, quod sic vivens sensitivus. et cen
 trales perfectio hominis consistit in eo, quod sic aial riale. sed
 vivens sensitivum aque bene conservati in uno in indivi
 duo, atque in multis, et aial riale aque bene conservati in uno
 in individuo, atque in multis: qd quia et spes quoad perfec
 tionem centalem gaunt etc.

Dico 2°. qd quoad perfectionem accientalem, quod
 habere potest in inferioribus, si conservati aque bene in una spc
 aque in multis: spes autem quoad eandem perfectionem aque
 bene conservati in uno in individuo, atque in multis: qd
 pars dicitur, quia perfectiones accientales aialis sunt dicitur
 specificae, cum se coniungit in inferioribus. sed haec dicitur sunt
 inaequalis perfectionis inensivae (et quasi radices diversa
 rum operum): qd quod quod est in una in spc, si hie om per
 fectionem accientalem inensivam, quam hie potest in multis.
 qd quoad perfectionem accientalem, quam hie potest in inferioribus
 si aque bene conservati in una spc, atque in multis.

Probatur deinde 2° pars dicitur (quod spes s. quoad perfec
 tionem accientalem aque bene conservati in uno individuo, atque in
 multis: quia perfectio accientalis potest, consistit in dicitur indivi
 duanibus, cum se coniungit in inferioribus: sed dicitur in dicitur
 sunt omnes aequalis perfectionis inensivae: qd quod spes est in uno in
 dividuo, hie om per fectionem inensivam, quam hie potest in multis.
 et dicitur quoad perfectionem accientalem, atque bene conservati in uno

individuo

individuo, atque in multis.

Dico 3° neque gñs neque spēs pōtunt ague bonē, conserva-
ri quoad perfectionem ultius, in unoq̄ in partē, q̄q, gñs nō pōt con-
servari in una in spēs; neque spēs in uno in individuo. q̄i, quia
perfectionis ultius aialis consistit in agitudine, uel in relōe ad multos
spēs: et perfectio ultius hominis consistit in agitudine, uel relōe
ad multa individua. s̄ q̄i aial ē in una in spēs, n̄ habet a p̄di-
nem, uel relationem ad multos: q̄ s̄t̄, q̄i hōc in uno in individuo,
n̄ hēt agitudinem, uel relationem ad multos: q̄ neque gñs in una
spēs, neque spēs in uno in individuo pōtunt conservari quoad
perfectionem uniuersalitatis.

Questio 2^a

Articulus primus.

Quodnam sit gñs correlū.

Notandum ē quæstionem præcedere de gñe mat̄ sumptō, q̄q, de aiali,
notandum 3° correlū ē illud, quod oīe nim relū, et ad illud per-
tinet relōe 3° referur: ut se hēt filius comparatione patris. notan-
dum 3° quædam correlū, uel posse ē primū et immicatū cor-
relū (ut se hēt accus ad p̄iam) uel remotum, et micatū (ut se hēt obū
ad eandē p̄iam), et iterum uel oratū ē inadæquatum, uel ad-
æquatum. Inadæquatum ē illud, quod in adæquato ē inie n̄
relū, ut se hēt accus ad p̄entiam, qua ita referur ad p̄udicē,
ut uideri se tēdat ad obū. Adæquatum aut ē illud, q̄ adæquate inie:

ut scilicet idem accus sub eum dicitur ad exam.

Quarimus & quodnam sit primum, et quod ad conuatum
 gnis coll. correlative. In qua re videtur d' opio. i. Quia mensura
 serenium gnis ee e' ad adequatum gnis correlative. e' eodem
 quod sit primum gni, quia illud e' primum correlative aliena
 qd gnis erat illius nim. ad gnis, et homo omnis erat nim gnis
 & animalis, ut gnis, siquidem illud gnis participat. & gnis e'
 primum et immutatum gnis correlative. Quod il. ut adequatum
 videtur, quia nil aliud dicitur, quod erat nim gnis, nisi spes. & spes e'
 adequatum illius correlative. gnis dicitur, quia se daret aliquid
 aliud, esse individuum. ad individuum. qd, prout n' erat nim gnis
 (siquidem vris gnis si se in spe). & nihil aliud dicitur, quod erat
 nim gnis, nisi i. et tunc. qd. sa e' adequatum illius correlative.
 Corpore, quia gnis deponit gnis per gnis in, et n' per indivi-
 dum. g' existimavit illam ee adequatum gnis correlative.

2^a via e' alicorum, quos referunt Louanenses, ut
 renard primum, et immutatum gnis correlative ee subiecta
 quid incomplete, gnis e' aliquid e' spei, et individuo ad qua-
 tum u' ee ipsum subiectibile in quid incomplete, sub eam
 ista spei et individuo ad quos gnis e' referri. ad natura
 harum conuenit nobis gnis, et ideo illam gnis inueniunt
 uenit.

denique, ut a' via conuenit hac etoe. i. et immuta-
 tum gnis correlative e' spes, adequatum u' e' spes, et individuum.

24
quod loquoad primam partem; quia illud est primum; et imine-
atum quod est correlativum, ad quod illud imine referretur: et quod
imine referretur ad spem: et sic. Quia Min. quia quod est, et
quod referretur hoc imine ad illud, a quo est, et imine con-
tingit: ad id est imine parva pars abspici: ab homine:
illam est, et imine referretur. quod deinde 2^a pars est, quia
illud est adequatum alicuius correlativum, quod ad aqua ce
illius rationem, ita ut talis ratio naturalis ferat. ad quod est in
dividuum ratione adequatae rationem quod est: quod illius ad
quatum correlativum. quod Min; quia relatio quod est ferit imine
homine et tendit usque ad solvitur, quod in parte remote,
et in illo sicut. quod verum est dicere spem, et in illo
re adequatae rationem quod est. Confitur quia quod est in solvitur
finitur quod est per spem ad id est per individuum. quod est in
vite quod est ad utrumque adequatae referri. quod est, quia de-
finitur quod est per ordinem ad illa, quod est in spem. ad id est
quod est, ad id est in individuo sub illis contento, dicitur spem. et in
solum definitur quod est per spem, ad id est per individua.

Ad punctum Louaniensem quatenus intendit proba-
re spem esse adequatum quod est correlativum. N. sicut. ad eius pro-
bationem. N. Min. Nam relatio quod est, quod est in aiali; in sicut in
homine, ad ulterius tendit ad generum: quia eandem habet
identitatem cum homine, se cum genero in genere incompleto; quod
cum uno proxime, cum alio autem remote. ad Confitur. Et est. N. coniectam;

Porphyrius. n. n. ex ista maius spem ee adaequatum, et in imme-
 diatum g'ris correlatum, quod libet aut relatum, sufficienter de-
 finiti per unum immediatu correlatu, g'ris ad melius ee. deti-
 neri g'ris per adaequatum. Et 2° d. n. n. nam porphyrius de
 praeiit g'ris per illa, quae d'ntine sp'e: cum q' n. sol' sp'es in
 se, sed ee individua d'ntine sp'e, uti de finisse g'ris n. sol'
 per sp'em, sed te per individuum, atque adeo g'ra d'ntia
 tum correlatum.

Subiicite in g'd in com-
 plete n'e immediatu
 correlatu g'ris.

Rogabis quodnam sit p'ntium illius 2° n'ite, quae a se re-
 hae subiicite in quid in complete ee immediatu g'ris corre-
 latu? et quo mo distat deat? Et p'ntium ee h'ini. Illud
 e' g'rimu' g'ris correlatu, q'd g'ris t'ite illius n'it: sed
 subiicite in quid incomplete g'ris t'ite n'it g'ris: q' t'ite
 q'd Min: quia subiicite in quid incomplete abstracti ab-
 sp'e, et in duo, quae ambo in illo conuine: q' e' aliquid coru
 illis: pro indeque e' magis proximud' g'ris: uicid' te conu' g'ris
 t'ite n'it illius.

d'ntia

Ad hoc p'ntium Et ex Cursu d. Min. ad eius pro-
 bationem. d. n. n. n. quia subiicite in g'd in complete e' ab-
 quid analogum, et ideo n' g'ris abstracti g'ris n'ie abs q'e, se
 in duo, sigdem analogo, n' d'ntine g'ris, nec g'ris d'ntine
 ab inferioribus) deinde. d. n. n. quia id, quod n' g'ris n'ie

Sic.

de ab inferioribus si pot eē aliquid cuius illis. et conū nō pōt
grius trare nōm grīs.

Sd' hae rōnicio ualde difficile sustineri pōt. tum
quia analogia pasci dūnt alicuō mō a suis rōnionibus
ut alibi ondeo: q' grīs subicitē in quidā in complete sic aliqd
analogum, nō cōdit in ea trare nōm grīs, tum quia facile
deceat aliquis illud nō eē analogum, sd' uniuocum. Et
sem in ea op iōe locum hēret za nōa, quam in quādamus.
qd' in nō eē dūm. se ideo rōnicio? N. nōm. Ad eius pōtē d' d'.

Ans.

Atq' asserendo subicitē in qd' in complete abtrahi ab spē,
se in duo formati sum p' se. a rōnionibus subicitē subicitatis, quas
immo p'ndat, nō u' abtrahi ab spē se in dūo mat' sum p' se
n' ab hōe, et p' se. Deinde ad conitē conuadi pōt subicitē
hile in qd' in complete pōt sum quum eē aliqd iōe spē,
et in dūo, nō u' mat' sum p' se. et grīs dōm' posse abtrahi
ab homine se p' se, ad hūc nullum dā eē subicitē
in qd' in complete, quod sic in me eatur grīs coruētū.

f. nullus

Qd' ia ondeo, quia aial' hie coruētūm a quo
nō p'ncipat' sd' nō p'ncipat' ab alio subicitē in
qd' in complete. q' nullum dā eē subicitē in qd' in complete,
quod sic illius in me eatur coruētūm? Ma' eē conitē,
quia tota nō, quare aial' rōnion' ad sua inferiora, e' quia
p'ncipat' ab illis. q' nōm quia se p'ncipat' p'ncipat' ab a
liquo subicitē in quid' in complete, f. uel illud eē sub-

uiale

ijective formati sum quum, quod e quoddam ens rōis, qđ
 e abstractum a subiecto spci, et individui, vel eē ma-
 teriatu sum quum, quoniam aliquid reale abstractum
 ab hoie et georo; nō gōmū, quia nullum ens rōis hūc
 aliqdūn sic uniuocū, sine analogum parte cogere
 gōe cōtr aliqd ens reale, quale e aial. 2° eē dici nō
 gōe, quia uel illud subiectibile reale collocaretur super
 hominem, uel infra illum: si collocat in pra hoēm nō
 e ad inueniētiū siquidem nō gōe cogat aial gōis quā
 homio, et cōtr nō erit illius in mēatū correliū. nō
 gōe autē collocari super hominem, quia iam aial
 nō dūidēret in mē in hominem: quod e extra cōs pōs.
 Deinde, quia uel ille gōis, qui super hominem et in-
 fra aial collocaret eē hō, uel nō eē hō. gōmū nō e
 dū, quia iam uir aial et hoēm collocaret alius hō,
 quod e in audiatum. 2° eē dici nō gōe quia nō gōe expli-
 cari quādam eē illa gōis. qđ e oīō pōitū: et cōis
 e nullum dātū subiectū in qđ in complete, quod gōis
 eē correliū gōis aliquo mō, nō dūm in mēatū. Hūc
 secunda senētiā concedēbat.

Subiectibile in qđ incomplete
 e aliquid analogū.

Sed rogabis uerum subiecte in quid incomplete potit
 sum quum (de hoc nō pōcedit quāst.) que e aliquid cōe

subiicibile speciei, et individui, seu reuera aliquid analogum?
By affirmatiue. p̄. quia p̄ aliquid eōe ita se hēt, ut participet
tur imine a pluribus, quorum unum participat p̄rius alio
semper e analogum. s̄a subiecte in quid incompleto eōe
habet comparate sub iicibile speciei, et individui: q̄. ita. Nam
ex eo q̄e, quia uniuoca participandi imine, et aque e atq̄
inferioribus. p̄. Min. quia illud, quod e s̄m p̄ tale, et
participat naturam eōe p̄rius illa, q̄ e s̄m quid tale; et
subiecte speciei, e s̄m p̄ subiecte: subiecte autē individui,
e subiecte s̄m q̄ tale: q̄ illud participat p̄rius s̄m p̄.
Min. quia ubi dāo p̄rius e remose in participando,
dāo s̄m p̄ et s̄m q̄: s̄ in subiecte speciei, et individui
dāo p̄rius et remose in participando adit ut p̄rius:
q̄ dāo s̄m p̄, et s̄m quid; et conies unum participat
p̄rius alio.

Atque quod diximus de subiectibili speciei,
et individui q̄ s̄ conueniant analogice in sub-
iectibile in quid incompleto, intellige etiam se com-
parentur, p̄rius conueniunt in subiectibile in commu-
ni, siquidem subiectibile in communi est aliquid an-
alogum ad illa duo subiecta speciei et individui;
Ratio e, quia adhuc ubi dāo p̄rius et p̄rius in-
participando; et consequenter dāo s̄m p̄ et s̄m
et secundum quid, atque a deo analogia. 19

Dicitur in participio prius et posteriori non arguit an-
 nalogiam in re participata. quod prius subiectile inquit in complete
 participio prius a subiectile speci, quam a subiectile in diuidu,
 si ideo erit aliqua analogum. Corie eboria. Aris prius in aiali, quod
 participio prius ab homine quam a geos. et si non e aliqua ana-
 logum, sed uniuocum: quod tunc. Et Aris e uerum, si membra parti-
 cipantia participione in me, sed unum in cetera alie: ut se hont
 georus ce suo comparie animalis: ce ante salcom, si membra parti-
 cipantia participione ambo in me, ut se hont subiectile speci, ce
 in diuidu comparie subiectile inquit in complete. Pro e, quia
 participio in me, quod non e aequa e, sequum e, quod natura parti-
 cipata, si descondat uniuoce ad ipsa membra participantia.

Articulus 23.

Per quod refoe in diu ueritate ad go.

Praetermissis uarijs suis, que de hac re uidentur gerere apud Cunctos
 sic e deo in diuiduum, respicit que per relationem spe diuisibile,
 qua respicit spem. quod quia relationes distinguuntur per se in
 gressa, quo dantur in iudicio, ut subiectio spe, ce speci. Nam se
 dua agnoscuntur sunt diuisa spe in se. quod ce refoe, que in
 illis pondantur. quod Nam, quia agnoscuntur ut subiectio spe, e ut
 subiectio in complete. agnoscuntur aut ut subiectio speci, e ut
 subiectio in complete. sed subiectio complete, ce incompleta arguit
 diuisam spem: quod tunc. Contris, quia gressa complete ce incomplete,

et si in
 proia

argue.

arguit diversas spe^s aguedines, et relaciones, ut pat^r et collectiōne ut-
tum. q^d semit^r subiecti cōplect^r et incōplect^r arguet diversas spe^s aguedi-
nes, et relōes: q^d individuum respicit gēis et spēm per dntas gē
relauones.

2° clō. individuum respicit gēis per relationem spē di-
uersam ab illa, qua spēs respicit ipsum gēis. q^d quia si relatio
individui ad gēis nō dīret. spē a relōe, perquam spēs respicit
idem gēis, dīret ab illa nō m^o: sicut hoc dicit nō pōt: q^d ecce. q^d
Min^o quia unum individuum nō pōt supponit cōiunct^r
aliud eiusdem spēi, tanquam cōditio logica p^r requisita: sicut
relōe individui ad gēis, pōt supponit cōiunct^r, et logicā relationē
spēi ad ipsam gēis. Ita ut impōtū sit, quod individuum referat^r
ad gēis, quin prius spēs referat^r: q^d nō differē ab illa nō m^o,
sicut spē. Cōfir^r quia q^d aliqua dua cōiuncte analogice semper
dīrent gēis quam numero, nō pōt eē eiusdem spēi eor^o se:
sicut illa dua relaciones cōiuncte analogice in subiecto in quibus
incomplete. ut supra diximus in dēto subiectibile in q^d in-
complete eē analogum ad subiecto spē, et individui:
q^d ecc.

Ang^o vna i clō p^ractē

Quod individuum nō hēat duas, sicut unam eōm relationē
ad spēm, et ad gēis, p^r habet aliquis conon tan primam dēom-
ē, quia q^d aliquid pōt referri ad unū, et p^r actiōe ad a-
liud una relōe sufficit ad utriusque trīm: sicut individuum

revertur per se ad spem; ad gis autem per accidens: q' unica relatio
 sufficit ad utrumque. Si. Non quia pot' dari individuum, qd
 n' habeat nigra se gis aliqua: q' individuum n' requiritur
 gis, et cono. respicit illud per accidens. De. D. Non ad cuius
 generem. ^{com. ad.} Sanco. n' aliqua individua, quoniam
 super se gis, ut aliqui dicunt de hoc guncto. Et S. Cur.
 Am' e' de individuis utis absoluti, et dit. cois. ad r'edo
 individuum absolute loquendo, per accidens respicere gis n' u' indivi-
 duum, de ente loquendo: illud individuum, quod se ha-
 bet genus, ut fere dicitur, dicit esse individuum per se,
 respicit gis, siquidem illud per se participat.

2^a relata mutua eadem mo se respiciunt: sed gis ita
 per unam nro relationem respicit individuum, ut pri-
 us attingat spem: q' se b' individuum respicit ita in-
 gus ^{deinde} dicitur per unam nro relationem, ut prius attingat
 gat spem, per eandem relationem: et certis n' respiciat illa
 per duas spe relationes. confir. quia si relatio individui
 ad gis n' transiret prius per spem, iam individuum n' oet
 correlivum remotum: sed hoc e' falsum, ut p'ce: q' ette. q'
 Nam quia correlivum remotum n' requirit aliquem ois
 qua n' p'ce ferat per eandem relationem, qua ferit remotu.
 q' si individuum n' ferit g'ratie spem, n' dicitur ferit aut
 remotu. De. ad Argumentum. Nam ce. aiam, si com. ratio fi-
 at cum relatio proximo: n' si fiat cum remotu. Nam in remotu

perine

25
possunt aliqui dari diversa species proxima respiciendi, et conio
dunt relationes, ut contingit in nro caso de individuo, quod
ideo n̄ respicit sp̄m et ḡus per unam n̄ relationem, quia res-
picit sp̄m completē; ḡus autē incompletē ad consp̄. D. Mai.
ad eius probationem; D. Ans. sufficit n̄ ad hoc ut individuū
appellēt correlatum remotum, quod t̄tē remotē ḡus r̄m, et
quod suggerat aliud relatum, nempe sp̄m, sicut p̄o
relativum ad ipsum genus, sicut prius participabile.

3
? : si n̄ sufficit una n̄o relō ad sp̄m et ad ḡus, ēē n̄
sufficit una n̄o relō in sp̄e ad ḡus proximum, et ad ḡus remotū.
Sed hoc n̄ ē d̄m, ut omnes faciant; q̄ neque illud. Mai. vide-
tur bona, quia n̄ apparet maior r̄o in uno, quam in alio. R.
D. Mai. ad eius probationem; D. Ans. Ratio ē, quia in sp̄e
datur unum t̄m fundamentum sp̄m respiciendi cū ḡo,
t̄m proximū, quam remotū. Exemp̄e parva ḡo incom-
pleta. Sed in individuo dantur duo fundamenta p̄o
respiciendi sp̄m et genus, nempe participatio incompleta,
et completa; et ideo individuum nec indiget duabus re-
lationibus. Equiva ē divina colliges in individuo dari unā
t̄m relationem ad diviā proximā, et remotā, et ad res-
le et sensivum etc. quia illas omnes participat incompleta;
et ideo illas respicit per unam t̄m relationem subicibi-
līs in quid quale essentialiter.

3
Argumenta vna et eīe?

Quod individuum n̄ respiciat q̄is per p̄m relationem
 sic dicitur ab illa, perquam sp̄s respicit q̄is, probabit
 aliquis vna 2^a conclusionem. i. relationes distinguunt per
 forma p̄m: s̄d sunt p̄m, que dantur in sp̄e, et in d̄o,
 ad respiciendum q̄is, sunt eiusdem sp̄e (n̄ est participatio
 tiones incomplete): s̄c̄ est relationes, q̄ vna in individuo et
 sp̄s respiciunt q̄is, erunt eiusdem sp̄e. De d̄. Alia 3^a c̄
 participatio incomplete, vna sunt eiusdem sp̄e, q̄i utraque
 ē proxima, aut utraque remota. si autē vna sit proxima,
 alē remota, vna sunt dicitur sp̄e, imō ē analogica. et
 contingit in participatione, qua sp̄s, et individuum par
 ticipant q̄is: quia vna supponit coincidi aliam p̄m
 rem in participando, illa mediante participat q̄is.
 2^a Supponit vna numero r̄o (que intrinsecē, et per
 se ē in voce significat, et intrinsecē ē, et v̄e vocis inscrip
 ta) ut tam nos, quam scriptura respiciant genus signat.
 s̄c̄ est sufficiens vna numero relatio que intrinsecē, et per
 se, ut in sp̄e, et extrinsecē ē, et v̄e sp̄e in individuo) ut
 per illam eā sp̄e, qua individuum respiciant q̄is. Conit
 uideō vna et paritate r̄o. (his alibi ostendit De c. v̄is. et
 d̄. cont. 2° ē quia partem proximam relationis signat,
 unum enī, nempe in p̄o) q̄ intrinsecē, et per se ē in voce:
 in scriptura autē, n̄ ē nisi extrinsecē, et v̄e vocis. et ideo
 unico relatio sufficit ut utraque respiciat significatum.
 Aut si iunctum proximum respiciendi q̄is, n̄ ē unum v̄e d̄

Duplex

15
 duplex: nempe duo participos in quid in complexu, quorum
 unum in consuetudine et genere est in specie; aliud est in individuo.
 siquidem ambo participos aial in consuetudine in quid in com-
 plexu, et ideo quodlibet illorum indiget suo peculiari verbo,
 pro quam ad illud referat.

Quaestio tertia.

Articulus 1.

Definitur individuum dicitur.

* uel e' dicitur

Individuum, dialecticum, uel phisicum. Nunc agimus
 de dicitur, quod triplici potest accipi. Sicut est dicitur de uti. q. r.
 utium. a. r. et de gasti. q. r. a. i. nempe modo pro re sub-
 trahitur, pro genere, uel forte pro aptitudine ad eundem in-
 ueritum; uel denique pro relatione, pendente in eisdem apti-
 tudine.

Igitur individuum materiam sumptum seminaturo in-
 diuidualis, si sumatur pro aptitudine ad eundem in uno in-
 appellatur individuum in eundem, et ita definitur. Individuum
 est, quod agitur e' de uno in genere, quo desinit, si accommodatur
 accipiatur, erunt essentialis, si prior accipiatur per ordinem ad ac-
 tum eundem; posterior autem ad actum grande, ideoque per similitudinem
 quo uti sumitur, q. v. utium a. quineo, loquendo de desinitibus
 ipsius uti in eundem, et in grande.

Dices, per Arist. individuum in potest eundem desiniri;

quod est aliquid singulare. q^d gradatim desinit in individui nullo modo
possunt esse censualis. Et Arist. loquitur quidem de individuis materi-
ali sumptis; n^o de aliis individuis formati accepto pro appiudine, seu
pro relatione. etiam formati acceptum, est aliquid cōt^o: ideoque
pōt censualis desiniri.

Soluntur quaedam dubia de
individuo materi sigis.

Explicanda sunt hoc loco aliqua quaestiones de individuo, eodem
modo, quo alias explicavimus loquendo de ali. q. n. utrum a. v.
Rogabis est utrum individuum materi formati sumptum pro
appiudine, vel relatione, dividatur adaequate in aliquas spes.
Et dividi in quatuor in spes: nempe in individuum in
g^o complete: in quale censuali: in quale nec: et in quale
contingenter. q^d quia est individuum, autem grad^o in g^o
complete, ut pecus est pecus: aut in g^o censuali: ut pecus
est hoc pecoratum, seu hoc rationale, aut in g^o nec: ut
pecus est hoc risibile, seu hoc rilaps: aut in g^o contingen-
ter, ut pecus est hoc album, et nullum aliud dicitur in-
dividuum. q^d dicitur individui in quatuor spes adaequa-
ta.

Decet: Haec propositio, pecus est hoc animal est g^o in-
dividui: et non pertinet ad aliquam ex quatuor speciebus me-
mentis: q^d consistit alicam de novo, et cuius dicitur non est
adaequata: q^d non quia si ad aliquam pertineret, esset ad-
grintam: sed non pertinet ad ullam, quia non grad^o complete.

88

¶ hoc. conji. quia haec propositio (genus e' hic homo) e' de
individuo in quod complect. et si n' pertinet ad aliquam ex
quatuor gradibus speciebus. ¶ Et sic. ¶ Min. quia n' e' pro-
positio identitatis, ad i' autem spem generis solum' propositio de in-
dividuo, in qd est identitatis. ¶ Ad argumentum. Nam e' ve-
ram si (hoc animal) significat idem, aequie genus: e' autem
falsam si (hoc animal) significat idem, aequie compositum
immo et no' aialis, et ex hac dicitur individuatione. Deinde
ad Min. e' illam propositio n' pertinet ad aliquam ex spe-
cibus numeratis, si (hoc aialis) significat compositum et naturam ge-
neris, et ex hac dicitur individuatione, quia (hoc aialis)
ut sic, e' compositum per actionem, proindeque talis propositio
n' e' altius individui de alicui: si autem (hoc a-
nimal) significat idem, aequie (genus). ¶ N. illam propositio
n' pertinet ad aliquam ex quatuor speciebus, pertinet n.
ad primam, quae e' propositio de individuo in qd complect.
Quod autem sic complectat gen' quia eius gradus significat totam
naturam sui inferioris u' generis. Ad conji. ¶ N. Min. Ad
eius gradationem. ¶ N. Min. pro e', quia ad i' spem individui,
n' solum pertinet propositio in qd identitatis, sed e' alia, quae
huc n' sunt identitatis, sunt et in qd complectat gen' e' illa,
(genus e' hic homo). ¶ Et sic autem propositio individui,
e' in qd complectat, q' eius gradum significat de forma li-
totam naturam ipsius individui, q'is aliquam n.
significat de forma eius subsistentiam.